

DECYZJA RADY

z dnia 17 grudnia 2012 r.

w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Protokołu dotyczącego ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem powstałym w wyniku działalności poszukiwawczej i wydobywczej na szelfie kontynentalnym oraz na dnie morskim i w jego podglebiu

(2013/5/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o ochronie Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniami, której tytuł został zmieniony na następujący: „Konwencja o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego” („konwencja barcelońska”) została zawarta w imieniu Wspólnoty Europejskiej na mocy decyzji Rady 77/585/EWG ⁽²⁾ a zmiany do konwencji z Barcelony zostały zaakceptowane decyzją Rady 1999/802/WE ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 konwencji barcelońskiej umawiające się strony mają podjąć wszystkie stosowne działania w celu zmniejszenia i zwalczania zanieczyszczenia oraz zapobiegania mu, a także w największym możliwym zakresie w celu zlikwidowania na obszarze Morza Śródziemnego zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności poszukiwawczej i wydobywczej na szelfie kontynentalnym oraz na dnie morskim i w jego podglebiu.
- (3) Jeden z protokołów do konwencji barcelońskiej dotyczący ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem powstałym w wyniku działalności poszukiwawczej i wydobywczej na szelfie kontynentalnym oraz na dnie morskim i w jego podglebiu („protokół morski”). Wszedł on w życie dnia 24 marca 2011 r. Do chwili obecnej protokół ratyfikowały Albania, Cypr, Libia, Maroko, Syria i Tunezja. Oprócz Cypru niektóre inne państwa członkowskie, które są umawiającymi się stronami konwencji barcelońskiej, ogłosiły ostatnio zamiar ratyfikowania także protokołu.
- (4) Szacuje się, że na obszarze Morza Śródziemnego istnieje ponad 200 czynnych platform morskich, a planowane jest uruchomienie dalszych platform. Po odkryciu dużych rezerw paliw kopalnych w Morzu Śródziemnym oczekuje się zintensyfikowania działalności związanej z poszukiwaniem i wydobywaniem węgłowodorów. Ze względu na półzamknięty charakter i specyficzną hydrodynamikę Morza Śródziemnego wypadek podobny do wypadku, jaki zdarzył się w Zatoce Meksykańskiej w 2010 r., mógłby spowodować natychmiastowe niekorzystne skutki transgraniczne dla gospodarki obszaru śródziemnomorskiego oraz dla wrażliwych ekosystemów morskich i przybrzeżnych. Istnieje prawdopodobieństwo, że w perspektywie średniookresowej inne zasoby mineralne znajdujące się w głębinach morskich, na dnie

morza oraz w jego podglebiu będą przedmiotem działalności poszukiwawczej i wydobywczej.

- (5) Brak skuteczności w zwalczaniu zagrożeń wynikających z prowadzenia takiej działalności mogłoby w znacznym stopniu niweczyć wysiłki podejmowane przez wszystkie państwa członkowskie, mające obowiązek podejmowania koniecznych środków w zakresie zapewnienia i utrzymania dobrego stanu środowiska w ich wodach morskich w regionie śródziemnomorskim, zgodnie z wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽⁴⁾. Dodatkowo, podejmowanie koniecznych działań przyczyniłoby się do gwarantowania zgodności ze zobowiązaniami, jakich Włochy, Grecja, Hiszpania, Francja, Słowenia, Malta i Cypr oraz Unia podjęły się jako umawiające się strony konwencji barcelońskiej.
- (6) Protokół morski obejmuje szeroki zakres postanowień, które będą musiały zostać wdrożone na różnych poziomach administracyjnych. Biorąc między innymi pod uwagę, że problemy środowiskowe związane z działalnością poszukiwawczą i wydobywczą prowadzoną na morzu będą z dużym prawdopodobieństwem miały transgraniczny skutek, stosowne jest, by Unia podejmowała działania wspierające bezpieczeństwo takiej działalności, zaś państwa członkowskie i ich odpowiednie właściwe organy były odpowiedzialne za określone środki szczegółowe ustanowione w protokole morskim.
- (7) W komunikacie Komisji w sprawie problemów bezpieczeństwa w eksploatacji podmorskich złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, przyjętym dnia 12 października 2010 r., zidentyfikowano potrzebę międzynarodowej współpracy na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa morskich obiektów wydobywczych i poprawy zdolności reagowania na całym świecie, przy czym jednym z powiązanych działań jest zbadanie potencjału regionalnych konwencji. W komunikacie zaleca się ponowne zainicjowanie – w ścisłej współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi – procesu służącego wprowadzeniu w życie protokołu morskiego.
- (8) W konkluzjach dotyczących bezpieczeństwa działalności związanej z eksploatacją złóż ropy naftowej i gazu ziemnego na morzu, przyjętych dnia 3 grudnia 2010 r. Rada stwierdziła, że Unia i jej państwa członkowskie powinny w dalszym ciągu odgrywać wiodącą rolę w dążeniu do zapewnienia najwyższych standardów bezpieczeństwa w ramach międzynarodowych inicjatyw oraz forów, a także w ramach międzynarodowej współpracy, takiej jak w regionie śródziemnomorskim. Rada wezwała także Komisję i państwa członkowskie do jak najlepszego wykorzystywania obowiązujących międzynarodowych konwencji.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 20 listopada 2012 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 240 z 19.9.1977, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 322 z 14.12.1999, s. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

- (9) W rezolucji z dnia 13 września 2011 r. Parlament Europejski podkreślił znaczenie pełnego wprowadzenia w życie jeszcze nieratyfikowanego protokołu morskiego, ukierunkowanego na ochronę przed zanieczyszczeniem powstałym w wyniku działalności poszukiwawczej i wydobywczej.
- (10) Jednym z celów polityki Unii w dziedzinie środowiska jest wspieranie podejmowanych na poziomie międzynarodowym działań służących rozwiązywaniu regionalnych problemów środowiskowych. W odniesieniu do protokołu morskiego szczególnie ważne jest wzięcie pod uwagę dużego prawdopodobieństwa wystąpienia transgranicznych skutków dla środowiska w przypadku wypadków w półzamkniętym basenie morskim, takim jak Morze Śródziemne. Stosowne jest zatem, by Unia podjęła wszystkie niezbędne działania w celu wspierania bezpieczeństwa działalności poszukiwawczej i wydobywczej prowadzonej na morzu oraz w celu ochrony środowiska morskiego w Morzu Śródziemnym.
- (11) Komisja przedstawia również wniosek, dotyczący rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej z poszukiwaniem i produkcją ropy naftowej i gazu ziemnego na morzu („proponowane rozporządzenie”).
- (12) Protokół morski dotyczy dziedziny uregulowanej w znacznej mierze unijnym prawem. Obejmuje to na przykład elementy takie jak ochrona środowiska morskiego, ocena oddziaływania na środowisko i odpowiedzialność za szkody w środowisku. Z zastrzeżeniem ostatecznej decyzji legislatora dotyczącej proponowanego rozporządzenia protokół morski jest ponadto zgodny z jego celami w tym również celami dotyczącymi udzielania pozwoleń, oceny oddziaływania na środowisko oraz technicznych i finansowych możliwości operatorów.
- (13) Istotną kwestią jest zapewnienie ścisłej współpracy między państwami członkowskimi i instytucjami Unii, zarówno w procesie prowadzenia i zamknięcia negocjacji, jak i w wywiązywaniu się z podjętych zobowiązań. Wymóg takiej współpracy wynika z konieczności prezen-

towania przez Unię jednolitego stanowiska na forum międzynarodowym. Państwa członkowskie będące umawiającymi się stronami konwencji barcelońskiej powinny – jeśli tego jeszcze nie uczyniły – podjąć kroki niezbędne do sfinalizowania procedur służących ratyfikacji protokołu morskiego lub przystąpieniu do niego.

- (14) Unia powinna zatem przystąpić do protokołu morskiego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przystąpienie Unii Europejskiej do Protokołu dotyczącego ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem powstałym w wyniku działalności poszukiwawczej i wydobywczej na szelfie kontynentalnym oraz na dnie morskim i w jego podglebiu zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Unii.

Tekst protokołu morskiego dołączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia, w imieniu Unii, instrumentu zatwierdzenia rządowi Hiszpanii, który obejmuje funkcję depozytariusza, zgodnie z art. 32 ust. 2 protokołu morskiego, w celu wyrażenia zgody Unii na związane się protokołem⁽¹⁾ morskim.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady

S. ALETRARIS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Termin wejścia w życie protokołu morskiego w Unii zostanie opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.